

[Undervisningsministeren.]

og at nye forslag til denne lov vil blive fremsat sidst i denne samling. Det er mit håb, at vi så kan få en grundig førstebehandling, for det bliver en stor sag, og der bliver mange nye perspektiver i den. Vi kan så lade den indgå i debatten på skolemøder og i andre interesserede kredse sommeren over. Til næste efterår kan vi så tage aftenskololevgivningen op til løsning, således at vi også på dette punkt kan få skaffet en række nye muligheder frem.

Jeg er helt enig i de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Dupont gjorde om den meget positive udvikling i folkeskolen. Det ærede medlem brugte et udtryk, som ikke er meget værd, hvis det kun er et slagord, men det ved jeg at det ikke er for det ærede medlem, men som jeg tror rummer noget centralt rigtigt, nemlig spørgsmålet om tilvalgsskolen i stedet for fraserteringskolen. Jeg skal ikke på dette tidspunkt, hvor jeg allerede har talt ganske længe, begynde at uddybe denne forskel. Jeg tror dog, at de fleste kan fornemme, hvilken forskel der er mellem en skole, hvor man vælger det, man gerne vil, og en skole, hvor man bliver sorteret fra ting, man måske gerne ville og måske også mente man havde evner til at gå om bord i.

Endelig vil jeg gerne over for det ærede medlem hr. Poul Dam sige, at når det ærede medlem hævder, at der ikke i tide er planlagt for de store årgange, kan det kun skyldes enten, at det ærede medlem ikke var til stede her i går, eller også, at det ærede medlem havde skrevet sin tale, inden han hørte, hvad jeg sagde i går, for jeg gjorde udtrykkeligt i går opmærksom på, at vi bogstavelig talt på alle punkter har været i stand til at optage en kapacitet, der er 2, 3, 4 gange de store årganges. Vi har altså ikke noget problem med de store årgange. Vi har masser af andre problemer netop af den art, det ærede medlem peger på. Kan vi dog ikke få taget pladen med de store årgange af gramfonen? Der har været kørt for længe i den rille, og det er altså ikke rigtigt.

Det ærede medlem sagde også, at vi skulle opstille målsætninger. Jeg vil gerne sige både i anledning af dette og i anledning af de bemærkninger, der er faldet om planlæg-

ning, at vi skal opstille målsætninger, og vi skal planlægge, men vi skal jo også passe på — hvad det ærede medlem hr. Helveg Petersen var inde på — at vi ikke planlægger og målsætter, så det bliver en spændetrøje. Jeg kunne i øvrigt godt lide at have set, hvad vi i dette høje ting i 1945 — hvis vi havde været her alle sammen, hvad vi ikke var — hver for sig ville have udkastet som planer for de næste 20 år. Jeg vil gætte på, at bogstavelig talt ingen af os havde haft fantasi — der er selvfølgelig enkelte meget fantasifulde medlemmer — men i al almindelighed ville ingen af os have haft fantasi til at forestille sig, hvad det var for perspektiver, for mængder, for arter, for dimensioner, for forskelle, vi skulle stille op for at imødekomme det vældige behov for uddannelse af helt ukendte arter, som vi i dag står midt i. Vi skal have planlægning, vi skal have målsætning, men vi skal have det for at fremme og ikke for at hæmme.

Jeg beklager, at jeg ikke har fået svaret på nær alt det, der var lagt op til. Jeg synes imidlertid, at jeg måtte holde mig til det allervigtigste af hensyn til tiden. Jeg vil endnu en gang sige tak for den forståelse for uddannelsesområdet, der er kommet til udtryk her, og det tilsagn om villighed til at betale regningen, som jeg har fået her i dag. Jeg beder ikke om at få det skriftligt. Det gør jeg ikke af to grunde. Dels fordi jeg tror, det var ærligt ment og ærligt sagt, dels fordi jeg i værste fald kan falde tilbage på Folketingstidende. Den passer normalt ligesom det, der står i almanakken. Jeg skal vide at tage den frem ved given lejlighed.

Jeg må imidlertid endnu en gang sige, at jeg fik ingen hjælp til at udarbejde andre planer end dem, der ligger i regeringens forslag. Så beder jeg blot om hjælp til at føre dem igennem, der ligger dér. For at denne hjælp ikke skal komme under falske forudsætninger, vil jeg gerne sige endnu en gang, som jeg sagde det i går: jeg kan ikke love færre udgifter fremover på dette felt; der kan ikke loves en mindre dynamisk udvikling fremover på dette felt; det kan ikke loves, at vi kommer til den dag, da vi kan sige, at nu er opgaverne løst. Udviklingen vil stadig føre til nye krav om uddannelse, nye perspektiver for uddannelsen